

Letenyei kézfogások

A közművelődés társadalmisításának helyes útján

Letenyén felújították a párt-szekházat, s a nagyközségi tanács az épület udvari szaranyában egyúttal egy több helyiségből álló TIT-klubot alakított ki, amelynek birtokbavételéhez most már csak a termék otthonos, vonzó berendezése hiányzik. Ez sem várat sokáig magára. Arnyék János nagyközségi tanácselnök elmondta, hogy a helyi üzemek, vállalatok, intézmények vezetői a minap összeültek, s új óvodai felszerelések társadalmi összefogással való előteremtése mellett a jövőbeni TIT-klub berendezését is magukra vállalták. Ez a fajta összefogás a közművelődés érdekében nem holmi újkeletű kezdeményezés náluk Letenyén; a dolgoknak több éves hagyománya van. A tervidőszak kezdete óta a tanács és a vállalatok közös kulturális és sportlapot létesítettek az összehangoltabb, eredményesebb, gondatlanabb munka érdekében, nem egy másként, külön-külön megoldható feladatot valósítva meg.

nincsenek munkásklubok; nem is telt erre, meg hasznos programot se nagyon tudtak volna csinálni külön-külön. Most arra számítanak, hogy egyelőre legalább a mintegy 700 főt számláló brigádmozgalom ifjabb képviselői bekapcsolódnak majd a közös klub életébe, s azután idővel remélhetőleg a kevésbé aktíválható idősebbeknek is megjön a kedve. A klub-program-terv: közelebbi helyi aktualitásokkal, ismert emberek, vezetők meghívása, idősebb műsorok, hasznos előadások, tanfolyamok stb. adhatnak rangot ösztön a természetesen kötetlen összejöveteleket, szórakozási lehetőséget is biztosító, saját büfével rendelkező klubnak, amelyhez a maga részéről irányítót és programot ad a megyei TIT-szervezet.

Együtt —

eredményesebben

Munkások és értelmiségiek együtt, egy klubban, nyilván nem csupán az eddigieknél közelebbi kapcsolatot alakíthatnak majd ki egymással,

hanem egymás, s főként a nagyközség céljairól is eredményesebben tevékenykedhetnek összefogva. A korszerűbb munkásművelődés kibontásához azonban feltétlenül szükség van arra, hogy a TIT-csoport és a közös klub érdekében aktivizálódjék a letenyei értelmiségnek az a fele is, amely eddig munkahelyen túl bizony még nem sokat tett a nagyközség közművelődéséért. Hogy mást ne mondjunk, az élénkebb munkahelyi ismeretterjesztés, a cigánytanulókkal való hatékonyabb foglalkozás, a kulturális-művészeti munka városból importált szakvezetőinek letenyeiekkel való felváltása, a helyi zenei élet hasonló úton történő felvirágoztatása, az újra beindítandó dolgozók iskolájának sikere mind-mind feltételezi az értelmiségiek, a hozzáértők egységes „teher-vállalását” a letenyei közművelődésben.

Vagyis csak minden érdekelt kézfogásával töltheti majd be közzérdekű hivatását ez a sokfelé követésre érdemes kezdeményezés.

T. A.

A sportpályával kezdődött...

Itt volt például a sportpálya ügye, pontosabban az, hogy miként alakítsák át az igényeknek megfelelő sportpályává a szűkös forintokból a szimpla labdarúgó-pályát. A közös sport- és kulturális alap megteremtése előtt évekig vajudott ez az ügy, azután minden egyszerűvé vált a nagyközségi erők összefogása révén, s ma már a futó- és a röplabdapálya elkészülte után közeli realitás a kézilabdapálya és a 4-500 fős tribün birtokbavétele is. Hasonló módon, több százezer forint értékű társadalmi összefogás eredményeként avathatták tavaly az új játszótérrel is, s ugyancsak ez a közös töredék alapozta meg a letenyei kultúrcsoportok két-három éve tapasztalható reneszánszát. Azt, hogy a vállalatok által támogatott kultúrcsoportok megerősödtek, hogy korábban foghíjas soraikat üzem, termelőszövetkezeti dolgozók töltik ki, hogy a változatosabb műsort új csoportok alapítása szolgálja. Ma ismét szívesen látott vendég a letenyei kultúrgárda megyeszerte, sőt a határmenti jugoszláviai településeken is. (Ujabbban már négy ottani várossal—nagyközséggel cseréltek műsort!)

Ami azonban külön is figyelemreméltó elem a letenyei párt- és tanács szervek közösi kultúrpolitikájában, az az, hogy korántsem csak a hiányzó forintokért mozgósították a helyi szerveket. Ugyan a pénz is lényeges része az ilyenfajta fejlesztésnek, ám talán még fontosabb, hogy a községfejlesztésben való társadalmi részvétellel a korábbiaknál elevenebb tulajdonosi szemléletet sikerült felbrazsítani az érdekeltekben. Ez eddig jórészt a művészeti csoportokkal való közvetlenebb, megértőbb törődésben nyilvánult meg, az új TIT-klubnál viszont a hatékonyabb munkásművelődés érdekében kívánták kamatoztatni. A letenyei TIT-klub ugyanis nem holmi elszeparált értelmiséri fórum lesz, hanem a helyi értelmiség és a szocialista brigádmozgalom közös fóruma, amelytől sokat várnak a még megoldandó közművelődési problémákat illetően.

Először

a brigádtagok

A pártszervek kezdeményezésére került a nagyközségi tanács ciklusprogramjába ez a terv, a választásokat követően. A TIT-csoportnak, ott-hont adó klubra nagy szükség van a szélesedő ismeretterjesztési tevékenység további, helyi és körzeti megalapozása érdekében, ugyanakkor az is világossá vált, hogy a ma már több mint ezer főt kitevő letenyei ipari munkásság — és a hasonlóan népes többi mezőgazdasági dolgozó — művelődésében is korszerűbb formákat kell keresni az eddigieknél. A jórészt fiatal nagyközségi üzemekben például

SZEPTEMBER 3-án kezdődik a tanítás az iskolákban, a diákoknak tehát néhány nap még rendelkezésre áll a vakációból. A tanárok azonban már a helyükön vannak: tanácskoznak a tantestületek, készülnek az új tanév zökkenőmentes indítására. Sok iskolában új, kezdő nevelők is katedrára lépnek a kezdők tanévében, akik nemrég még diákként ültek az előadótérmekek padjaiban, s figyelték a tanárok magyarázatát. Most rájuk figyelnek a diákok. Nem könnyű helycsere ez az ember életében. Erről valának izgalommal azok a fiatal pedagógusok is, akiket a tanév kezdete előtt terveikről, gondjaikról kérdeztünk meg.

Pödör György augusztus 16-ától tartózkodik Zalaegerszegen, akkor lépett át első munkahelye, az Építőipari Szakközépiskola kapuját. A műszaki egyetem gépészmérnöki karán végzett, műszaki tanári szakon.

Tehát tanárnak készült. Helyeslően, egyetértően bólint, s meséli, feleségével együtt kerültek Zalaegerszegrre. Tulajdonképpen szerencsésük is volt, mert nehéz kifogni, találni olyan várost, ahol azonos szakképesítésű tanárból kétfőre is szükség van. Ő a szakközépiskolában, felesége a 407-es Ipari Szakmunkásképző Intézetben kapott állást.

EGY KIS RÖSTELKEDÉSSEL a hangjában mondja, hogy bár a szomszédos Vas megyéből származik, nem ismerte Zalaegerszegrre. Felesége Fejér megyei, ő sem járt még ennek előtte a zalai megyeszékhelyen.

Amikor azt kértem tőle, mit vár a pedagógus pályától, határozott a válasza. Azt mondja, pedagógusnak készült, tehát mindent. Tisztaban van vele, hogy gondokkal, sok felelősséggel jár a munka, de bizonyára tartogat a számára sok örömet is. Azt mondja, embert nevelni nagyszerű feladat. S ahány diák, annyiféle egyéniség,

Természetes, hogy minden tanárnak van elképzelése a jó diákról. Ő azt a diákot tartja jónak, aki gondolkozik. Még egyszerű hangsúlyozza: nemcsak tanul, hanem gondolkodik. Itt a szakközépiskolában különösen nagy szükség lesz a gondolkozásra, mérlegelésre.

Szilárdságtant tanít az iskolában. Kedvenc témája, ebből írta az egyetemen két szakdolgozatát is, s úgy érzi, ebben a témában tudja leg-többet adni leendő tanítványainak, s örül, hogy ebben az iskolában taníthat, mert ebben az iskolatípusban ez a téma fő tantárgy.

Osztályfőnök lesz az egyik első osztályban, s azt az osztályt szeretné végigvinni a negyedikig, s kibocsátani őket az életbe. Nem tagadja, drukkol. Talán kíváncsibban várja az első órát, mint a diákok. Olyan tanár szeretne lenni, aki kevés beszéddel sokat mond diákjainak, s megtanítja őket gondolkodni, hogy megállják a helyüket az életben önállóan is.

A 407-ES Ipari Szakmunkásképző Intézet egyik irodájában ülünk Horváth Jánosné fiatal pedagógussal. Matematika-fizika szakos tanár. Pécsen, a főiskolán szerezte diplomáját, amelyen alig száradt meg még a tinta.

Tulajdonképpen hazajött — mondja. — Hagyarosböröndi vagyok, a Zrinyiben érettségiztem. Persze itt a szakmunkásképzőben sok minden másképpen lesz, mint ahogy a gyakorló órákon az általános iskolában tapasztaltuk. Kíváncsi vagyok rá, hogyan értek szót a diákokkal. Tudom, nehéz lesz fegyelmet tartani, hiszen észreveszik a diákok is, hogy alig vagyok idősebb náluk. Csak egy módot tartok erre alkalmasnak. Foglalkoztatnom kell őket, lekötni a figyelmüket. Matematikát, fizikát tanítok az első-másodikban, s osztályfőnök leszek a lakatos osztályban.

— Kemény szakma. Nem fél?

— Izgulok... A kollégákkal beszélgettem már a feladatokról, kértem a segítségüket, tanácsukat. Azt mondják, nem annyira veszélyes, mint ahogy gondolom... Szeretnék jó pedagógus lenni, s azt hiszem, az első osztályfőnöki megbízatás máris kontroll-lehetőség lesz a számomra.

A jó pedagógusról alkotott elképzelése: szakmai tudás, s olyan ismeret, és emberi magatartás, hogy a gyerekek példát vehessenek róla. Pontoság, emberiség, fegyelem.

— A fegyelemnél nem a vasszigorra gondolok, hanem a szót-értésre. Jól esne — szeretném elérni — ha a gyerekek megosztanák velem a gondjaikat, örömeiket. Főleg a saját osztályom tanulóit.

Új létesítmények az új tanévre

Az új tanév kezdetére számos új létesítménnyel gazdagított megyénk oktatásügye: számos helységen új iskolában kezdődik a tanítás az elkövetkező napokban, új diákotthoni létesítményekben kapnak helyet a tanulók, jelentősen nőtt a megyében az óvodai férőhelyek száma is.

Lentiben tegnap délelőtt 11 órakor ünnepélyes keretek között adták át rendeltetésének a gimnázium szomszédságában épült száz férőhelyes óvoda, hatvan férőhelyes bölcsőde komplexumot. A létesítmény építési költségei meghaladják a nyolcmillió forintot, a berendezés értéke közel egymillió forintot tesz ki.

Az apróságok hétfőn veszik birtokukba a létesítményt. Ugyancsak Lentiben diák-

otthon hoztak létre az új általános iskolában. A diákotthonban a lentihegyi és a Szentgyörgyvölgyhez tartozó nagymétnek-pusztai gyerekeket helyezik el. A jelenlegi megoldás szükségjellegű, mert az iskola tantermeiből alakították ki a diákotthont, az elkövetkező években azonban önálló diákotthon építését tervezik a nagyközségben.

A zalaszentgróti járás iskola és óvodahálózata az új tanév kezdetére jelentősen bővült. Dióskálban a tanévkezdéssel egyidőben új óvoda kezd meg működését. Szentpéteryőn korszerű napköziotthonos épülettel, foglalkozási teremmel és konyhával gazdagabban kezd a tanévet az iskola. Zalacsányban belső átalakítási munkákat végez-

tek a nyár folyamán az iskola épületén, aminek következtében szertartár alakították ki, tanári szobát hoztak létre, s bevezették a vizet az iskola-épületbe. A kehidai általános iskola két tanteremmel, tanári szobával és igazgatói irodával bővült, s a nyár folyamán új óvodát helyeztek üzembe a községben. Zalaszentlászlón két tanteremmel több áll a tanulók rendelkezésére az új tanévben. Túrjén pedig megkezdtek egy száz férőhelyes óvoda építését, amelyet a tervek szerint a jövő évben adnak át rendeltetésének. Az építési munkálatok befejeződtek a csapi cigánykollégiumnál is. Megtörtént az épület műszaki átadása, a munka azonban átfutón nem kezdődhet meg a kollégiumban. Késik az épület berendezése. A szükséges bútorok egy részéért tegnap voltak Buda-

Vasárnap avatják ünnepélyes keretek között Nagyradán a termelőszövetkezet jelentős anyagi támogatásával épített új általános iskolát. A négy tantermes, kémiai és fizikai előadóval rendelkező, műhelytermet, színházzal személyes konyhát, ebédlőt, úttörőszobát magában foglaló épületet Kovács Lajos, a megyei tanács vb művelődésügyi osztályának vezetője adja át rendeltetésének.

A megyeszékhely egyik legjelentősebb iskolabővítése a Petőfi általános iskolánál folyik. Augusztus 28-án az új létesítményben előzetes átadást tartottak, s a harmadik tanévnyitót után az új épületrész hét tantermet veszik birtokukba a gyerekek. A tanév kezdetén a tervek szerint 15 tanteremben kezdődik meg a munka az iskolában. A létesítmény végleges birtokbavételére novemberben kerül sor.

Olajosok az iskola padjaiban

A Dunántúli Kutató- és Feltáró Üzemenél sokan nem rendelkeznek általános iskolai végzettséggel, azaz nem végeztek el a nyolc osztályt. Ezégt látott hozzá a szak-

szervezeti bizottság és a személyzeti-oktatási osztály a szervezéshez, hogy valamelyest csökkentse ezt a magas számot. Rövidített időtartam alatt a hiányzó osztályokból felkészülést, vizsgázási lehetőséget biztosítanak a dolgozóknak. A négy felsőtagozatos osztály elvégzésére lehetett jelentkezni. A szervezés jelentős eredményekkel zárult. Eddig évente egy-két dolgozó, ha jelentkezett általános iskolai tanulmányainak folytatására, illetve befejezésére, az idén szeptemberben a nagykácsi Ady uti általános iskolában már 23 olajipari dolgozó ül be az iskola padjaiba tanulni.

Nyolcvan órás tanfáttással és 80 óras konzultációs foglalkozással lehet megtanulni egy-egy osztály anyagát, illetve az ötödik-hatodik osztálytét összevontan.

— Kamasz fiúk a fiatal osztályfőnökkel? — vetem közbe.

— Ez nemcsak nehezíti a dolgotam, hanem könnyíti is. Hiszen könnyű lesz beleélnem magamat az ő helyzetükbe, mert nemrég még én is diák voltam, s éppen ezért talán biznak is bennem.

AZ ISKOLA sajátos jellege ugyancsak felelősségteljes, s a maga nemében nehezzé teszi az itteni tanárok, nevelők helyzetét. Munkásokat nevelnek, olyan fiatalokat, akik kilépve az iskola kapuján, a munkapadok mellé állnak.

Tudom, hogy nem elsősorban matematikust, vagy fizikust kell nevelnem a tanítványaimból, hanem elsősorban embert. Becsületes munkásembert, akiktől a három évi iskola után azt várja az élet, a társadalom, hogy megállják a helyüket a termelésben, szakmai téren és emberiségben egyaránt. Nem akarok nagy szavakat használni. Csak annyi a célom, hogy segítsek embert nevelni az itt tanuló fiatalokból.

B. G.

Fészekrakás az Attila utcában

Ponyvával lefedett teherautó gördül a lapostetős épület elé, emberek ugrálnak le róla, s mit sem törődve a rendületlenül permetező esővel, megkezdik a rakodást. Mit hoztak és kinek?

A vadonatúj, még festékszagtól árasztó épület homlokzatán már ott a tábla: napközi otthonos óvoda. A vele egybeépült bölcsődével együtt új létesítménye a városnak a nagykácsi Attila utcában.

Az óvoda pasztell színű termei még üresen ásitóznak, hasonlóképpen a gazdagon csempézett mosdóhelyiségek, a folyosók.

— **Hová tegyük?** — kiált be az ajtón az egyik szállító-munkás, egy hosszú, tizenkét részes szekrény sor végét szorongatva. Társai jobbról-balról-hátulról támogatják az igenesek kényelmetlenül cipelhető bútordarabot, az óvodások majdani ruhásszekrényét.

— **Erre tessék** — igazítja őket útra Gál Róbertné, az új intézmény vezető óvónője, aztán körbevezet a termeken. — **Őt csoportunk lesz, 156 gyerekekkel. A férőhely 125 főnek szól** — teszi hozzá mosolyogva, mintegy jelezve, hogy nem is

lesz olyan könnyű az Attila utcai indulás. — **Sajnos egy kicsit zsúfoltak leszünk, de a keleti városrész óvodái gondja végre megoldódik.** Az Attila, Kodály, Bartók, Bolgár Had-sereg, Petőfi, Rakóczi, Honvéd és Zalka Máté utcából járnak majd hozzánk gyerekek, s jónéhányat közülük más óvodákból veszünk át. Egyelőre tíz óvónővel és nyolc technikai dolgozóval látunk munkához.

A berendezési tárgyak színét véget nem érő listájának végén közel 900 ezer forint végösszeg áll. Ennyire kerül a környékbeli óvodások fészekének a „kibélelése”.

Közben önzönlének befelé a kis szekrény sorok, fogya a teherautó tartalma.

Van persze gond is. — **Nem szeretnék még fel mindenütt a fűtőtestekre a védőrácsokat, nincs meg telefonunk, s ez valósággal megbénít bennünket.** Sok itt a munkánk nem érünk rá személyesen szalagolni.

A dolgozók — akik augusztus 16-ától álltak munkába — valóban nem pihennek. Valóságos varrodában találjuk őket. Sebesen jár a villanyvarrógép. Gáspár Józsefné technikai dolgozó irányításával, a többiek ujjai közt tű villog, fonal siklik, jeleket hímeghetnek a holmikba, törülközőkbe, kispárnákba.

— **Százötvenhat gyereknek százötvenhat jelet kiöltöni kicsit sok lett volna** — mondja Gál Róbertné. — **Igy hát 32 jelet varrunk, ötféle színből minden csoportnak mást.**

Török Ildikó és Somogyi Zita, a két fiatal, most végzett óvónő örömmel említi, hogy jó pályát kezdeni ilyen szép, modern óvodában, s buzgón, szeretettel öltögetnek leendő „gyermeküket” holmikkal.

— **Remélnék, október elsőjére teljesen berendezkedünk** — mondja Gál Róbertné, s búcsúzóul még megmutat valamit. Kérvetve, s egy kicsit anváson lehúzza a „leplet” egy falhoz támasztott valamiről. Csinos írták-konyhabútor. A majdani fészek egyik kedves tartozéka ez is...

ÓVODAKERT

